CIJENA 1·50 DIN.

POŠTARINA U GOTOVU PLAĆENA

NAŠA GOSPO LURDSKA, MOLI ZA NAS!

NAŠA GOSPA LURDSKA

GOD. 1932. BROJ 6.

26922

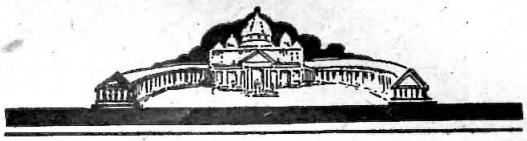

CRKVENA GODINA

LIPANJ 1932.

1. S. Gratinijan. Prva srijeda u mjesecu. Potpuno oproštenje svim vjernicima, koji uz obične uvjete, obave kakvu pobožnost na čast sv. Josipu.
2. Č. Erazmo, Marcelin. Prvi četvrtak u mjesecu. — Potpuno oproštenje članovima bratovštine presv. Sakramenta.
3. P. Presv. Srce Isusovo. (Nezapovijedani blagdan). „A došavši k Isusu, kad vidješe, da je već mrtav, ne prebiše Mu golijeni, nego jedan između vojnika otvori Mu rebro kopljem, i odmah poteče krv i voda". — Potpuno oproštenje članovima: Apostolata molitve, bratovština presv. Srca i presv. Sakramenta i članovima III. Reda sv. Franje (ujedno opće odrešenje). Jednako mogu dobiti potpuni oprost svi vjernici, koji uz obične uvjete obave razmatranje o dobroti i ljubavi presv. Srca spram nas.
4. S. Kvirin, mučenik, biskup sisački. Prečisto Srce Marijino. „I Tvoju će dušu probosti mač." — Potpuno oproštenje mogu dobiti svi vjernici, koji uz obične uvjete, obave kakvu pobožnost na čast neoskvrnjenoj Djevici, da Joj time zadovolje za nanesene uvrede.
5. N. 3. po Duhovima, prva u mjesecu. — Potpuno oproštenje članovima bratovštine sv. Krunice, a ostala oproštenja kao i u petak. — Danas počinje devetnica na čast sv. Antunu.
6. P. Norberto, biskup.
7. U. Robert, isp.
8. S. Medardo, biskup.
9. Č. Primo i Felicijan, muč.
10. P. Margarita, Bogumil.
11. S. Barnaba, apostol. — Potpuno oproštenje članovima Družbe sv. Petra Klavera, ako uz obične uvjete mole za raširenje svete vjere.
12. N. 4. po Duhovimia.
13. P. Antun Padovanski, ispovjednik, svetac čistoće i žarke ljubavi spram Gospodina, veliki čudotvorac i svetac cijeloga svijeta. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi III. Reda sv. Franje. — Danas počinje devetnica na čast sv. Alojziju.
14. U. Bazilije Veliki, biskup, crkveni učitelj istočne Crkve i veliki pobornik pravovjerja. — Preporuča se moliti za sv. Sjedinjenje.
15. S. Vid i Modest, mučenici.
16. Č. Ivan Regis, ispovjednik.
17. P. Adolf, ispovjednik.
18. S. Efrem, đakon i crkveni učitelj.
19. N. 5. po Duhovima. Svršava šestnedjeljna pobožnost na čast sv. Alojziju.
20. P. Silverije. — Potpuno oproštenje članovima III. Reda sv. Franje.
21. U. Alojzije Gonzaga, evanđeoski mladić iz Družbe Isusove, zaštitnik mladeži i čistoće. — Potpuno oproštenje mogu dobiti svi vjernici, uz obične uvjete, u crkvama, u kojima se obavljaju Alojzijanske pobožnosti.
22. S. Paulin.
23. Č. Sidonija i Vigilije.
24. P. Ivan Krstitelj, preteča Gospodnji. „On će ići pred Gospodinom u duhu i snazi Ilije." — Potpuno oproštenje članovima III. Reda sv. Franje i uz obične uvjete članovima „Sv. Vojske".
25. S. Prosper.
26. N. 6. po Duhovima. Ivan i Pavao, mučenici. — Potpuno oproštenje uz obične uvjete, vjernicima, koji barem triput u tjednu zajednički mole Krunicu Gospinu.
27. P. Ladislav, kralj.
28. U. Irenej, biskup i mučenik.
29. S. Petar i Pavao. (Zapovijedani blagdan). „Ti si pastir ovaca, prvak Apostola, tebi je Gospodin predao ključeve kraljevstva nebeskoga." Sv. Pavao je „sud Gospodnji izabrani i propovjednik istine po cijelom svijetu." — Danas je dan dobre štampe. Svijesni katolik mora načiniti čvrstu odluku: „Ni pare ne dam za protivničku štampu." Bezvjerska, nećudoredna i tako zvana bezbojna štampa uništava vjeru i čudoređe. Crkva preporuča molitve i darove za katoličku štampu. Upute daje „Pijevo društvo" u Zagrebu, Marticeva ulica, br. 41. — Potpuno oproštenje članovima III. Reda sv. Franje i Družbe sv. Petra Klavera, ako uz obične uvjete, mole za raširenje svete vjere.
30. Č. Spomen sv. Pavla. — U molitve se preporučuju naši mladomisnici.

ŠIRITE „NAŠU GOSPU LURDSKU"!

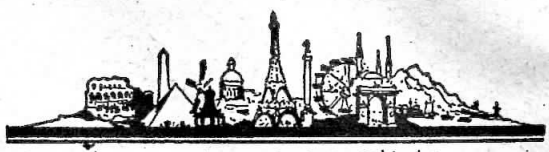

ŠIROM SVIJETA

OVOGODIŠNJI EUHARISTIJSKI KONGRESI.

Ove godine držat će se Euharistijski kongresi u slijedećim mjestima:

U Sisku o Velikoj Gospi, za srednju Hrvatsku.

U Ogulinu 18. i 19. lipnja, za senjsku biskupiju.

U Korčuli 12. i 13. lipnja za južnu Dalmaciju.

Na Hvaru u kolovozu za hvarsku biskupiju.

Najveći ovogodišnji Euharistijski kongres održat će se u Sarajevu, i to 3, 4. i 5. lipnja (prigodom blagdana Srca Isusova), kad će se slaviti 50. godišnjica ustanovljenja sarajevske Nadbiskupije. Tom prigodom doći će u Sarajevo gotovo svi naši biskupi.

Prijave za kongres prima: „Pripravni Odbor za Euharistijski Kongres u Sarajevu", Sarajevo, „Napretkova palača" (Aleksandrova ul. 51.), poštanski pret. 105. Broj kancelarijskoga telefona (interurbanog) jest 142., a novac se šalje čekom Poštanske Štedionice u Sarajevu br. 1922.

Prenoćište na slami stajat će 5 Din za čitavo vrijeme boravka u Sarajevu; ali će učesnici morati sami donijeti jastuk i pokrivalo. Skupna hrana će stajati po danu: ručak i večera 8 Din; samo ručak 5 Din; samo večera 4 Din. Jelo u gostioni stajati će po obroku: zajutrak (bijela kava) 3 Din, ručak 10 Din, večera 8 Din, a popis gostiona nalazit će se u kongresnom priručniku. Privatno noćište stajati će po krevetu od 10 do 20 Din. za noć. U većim hotelima će se jesti i stanovati po običajnoj hotelskoj taksi.

Učesnici dobiti će sve upute na sarajevskom glavnom kolodvoru odmah kod dolaska, gdje se nalazi odborska kancelarija.

Gradnja zavjetne crkve Hrvatskoga naroda sv. Antuna Padovanskoga u Zagrebu. U Zagrebu se gradi veličanstvena bazilikalna crkva sv. Anti Pad. prigodom proslave sedamsto-godišnjice ovog velikoga Sveca. Kako su na gradilištu nastali nepredvidivi teški radovi, obraća se Odbor za gradnju zavjetne crkve sv. Antuna Pad. u Zagrebu molbom čitavom hrvatskom narodu, naročito pobožnim štovateljima sv. Antuna, da doprinesu makar i najmanji prinos za ovo veliko narodno djelo, koje će biti na diku i ponos cijeloga našega naroda, a i jamstvo moćnoga zagovora sv. Antuna. — Doprinosi se šalju na ček br. 36763 ili na *Odbor za gradnju zavjetne crkve sv. Antuna Pad. u Zagrebu.*

NJEGA LJEPOTE

na medicinsko-kozmetičkoj osnovi. To je novi pravac, koji je i zaista dobar, ako se zato uzimaju medicinski besprikorna pomoćna sredstva, kao što su Fellerova Elsa-pomada za zaštitu lica i kože i Fellerova Elsa-pomada za porast kose. Za unapred poslanih 40 Din 2 lončića bez daljnjih troškova kod ljekarnika Eugen V. Feller, Stubica Donja, Centrala 196. Savska Banovina.

„NAŠA GOSPA LURDSKA" izlazi svakog mjeseca jedamput. Pretplata 15 Din na cijelu godinu (za inozemstvo 30 Din). Pojedini broj 1·50 Din. — Uprava „Naše Gospe Lurdske", Zagreb, Trg Kralja Tomislava 21. „Našu Gospu Lurdsku" izdaje Konzorcij Kuće Dobre Štampe. Za vlasnika, izdavača i uredništvo odgovara Dr Josip Andrić, Zagreb, Trenkova ulica 1. Tisak Tiskare Narodne Prosjete, Zagreb, Trenkova 1. Za tiskaru odgovara Rajmund Sušin, Zagreb, Maksimirska cesta 47.

NAŠA GOSPA LURDSKA
GODINA V. UREĐUJE DR PAVAO LONČAR BROJ 6.

LURD I BEZVJERSTVO

Čitamo u sv. Pismu, kad je Isus propovijedao, da je sila svijeta išla za Njim, da sluša Njegov nauk, jer je On ono, što je propovijedao i svojim životom i čudesima potvrđivao. Bilo je tako isto jednoga dana. Sakupila se veoma velika množina ljudi na Jerusalimskim ulicama, da sluša Isusa Nazarenca. Svi pozorno i napeto slušaju i svi se dive Njegovom govoru, jer je propovijedao kao onaj, koji ima vlast. Tu napetost i pozornost prekine neki žamor i gužvanje. Eno opet vode k Isusu čovjeka slijepa i nijema, kojega bijaše opsjeo đavao. Isus pristupi k njemu, metne na nj svoje ruke. Slijepi i nijemi progovori i progleda i stade hvaliti Gospodina. Nastade silno klicanje Isusu i veličanje Gospoda Boga, i narod se promatrajući sve to pitao: „Nije li ovo sin Davidov?" Narod je eto upoznao, da taj, koji čini ovakova djela, mora sigurno biti poslanik Božji t. j. obećani Mesija.

Ali to svečano raspoloženje prekinuše farizeji, koji opet dođoše da i ovdje Isusa ocrnjuju i kleveću. Dođoše eto i oni, koji su prvi bili pozvani da upoznaju i priznaju Isusa Mesijom, jer su bili od Boga određeni i pozvani, da prednjače narodu, da ga vode i naučavaju. Ali njihov dolazak nije bio da upoznaju Istinu, nego da se u svoj svojoj zlobi i mržnji i pokvarenosti nabacuju na Najnevinijega i da Ga hvataju u riječima i ocrnjuju pred narodom.

I sada, kad su opet bili svjedoci jednog velikog čuda, koje nijesu mogli zatajiti, počeše puni zlobe izvrtati i rekoše, da On izgoni đavla pomoću Belzebuba kneza đavolskoga. Eto tako farizeji, koji su bili svjedoci mnogih čudesa Isusovih, kojima je Bog dao dara i milosti, da uvide Božje poslanje Kristovo, oni mjesto da idu k Kristu i da vode narod k Njemu, oni se oholo odvraćaju od Njega i zlobno nabacuju.

Isus nije ni poslije svojega odlaska sa zemlje prestao činiti dobročinstva ljudima, ali nije prestao biti ni pogrđivan, sramoćen sve do dana današnjega. On sam, a i njegova Crkva, koju je osnovao, da u njoj pohrani poklad Božanske nauke i milosti, da po njoj čini dobro nevoljnome čovječanstvu i da ga po njoj vodi putem kreposti k vječnom spasenju. Kao što je nekad Isus morao podnositi pogrde i ocrnjivanja farizeja i književnika, tako je isto morala i mora trpjeti i podnositi i Crkva katolička mnoga zla, jer đavao, oholost i zloba ljudska nastoje, da je baš radi njezine uzvišene zadaće unište. Crkva katolička trpjela je i trpi razne progone počam od Židova, te okrutnih rimskih careva kroz sva vremena svoga opstanka, pa i danas od komunista i slobodnih zidara (framasona) u Španiji i Mehiku, a od boljševika u Rusiji. Ona je morala prebroditi razna krivovjerja različitih krivih učitelja počam od Arija, Fotija, Lutera itd., ali svi neprijatelji Crkve morali su uzmaknuti, jer su vidjeli, da je katolička Crkva sazidana na čvrstoj hridi, o koju se mora sve protivničko skršiti i propasti, prije nego prestane Kristova Crkva. Ali ih ovo žalosno iskustvo nije odvratilo, da ponovno ne napadaju i ruše katoličku Crkvu, nego je đapače zloba i mržnja ljudska izmišljala sve moguće načine, kako bi je uništila. U osamnaestom i devetnaestom vijeku dižu se različiti nazovi mudraci, koji su kušali da svojim nadmudrivanjem i laži iščupaju vjeru iz srdaca ljudskih i da prikažu, da je sve ludost i laž, što vjeruje i naučava katolička Crkva, a pritom se nijesu ustručavali pred najgorom laži i podvalom, jer su se držali onoga, što je rekao francuski bezvjerac Volter: „Djeco moja lažite, samo mnogo lažite, jer i ako vam ne će sve vjerovati, ipak će nešto ostati!"

U takvom kaosu zabluda laži i pokvarenosti našla se katolička Crkva u teškom položaju, jer đavao i zloba ljudska upotrijebili su sve da je unište i već su u svojoj bezumnosti držali, da su je uništili, te su joj već i pjevali pogrebne pjesme.

U tim žalosnim prilikama i u tom teškom položaju trebala je katolička Crkva osobitu zaštitu i pomoć s neba. Bog povjerava tu brigu svojoj presvetoj Majci, jer će Njezino majčinsko srce najbolje znati pomoći trpećoj Crkvi. I Marija prima tu zadaću i izvršuje je svom majčinskom ljubavi. Ona silazi među svoju djecu i odabire si mjesto baš u narodu, koji je bio začetnik modernog poganstva i time postao najžešći neprijatelj katoličkoj Crkvi. Ona si odabire gradić Lurd, da odanle obasiplje čovječanstvo zrakama Božanske milosti, da raspaljuje hladna i okorjela srca ljubavlju i da zalutale privodi na pravi put istine. Dolazi da ohrabri svoju djecu, da ih utješi i da pokaže, da njihova vjera nije ludost, da vjera, koju vjeruje i naučava katolička Crkva, nije laž, da je rimski Papa neprevarljiv i da on kao namjesnik Kristov, a nasljednik sv. Petra naučava pravu i čistu istinu. Dolazi da čudesima dokaže, da Bog jest, da postoji prekogrobni život i da postoji nagrada i kazna za ljudska djela i da time padaju sva bezvjerska naklapanja i laži.

Kad su neprijatelji Crkve i Boga uvidjeli, kolika im opasnost prijeti, kako lurdski događaji s temelja ruše njihovu nauku, podigoše paklensku galamu proti lurdskim događajima. Budući da ti novovjeki farizeji nijesu mogli zanijekati njihovu opstojnost, nastojali su kao i nekad farizeji, da himbeno iskrive i sasvim

drugačije prikažu sve to, nego u istinu jest. Po svojim listovima, novinama, knjigama razglasiše, da je Bernardica, kojoj se ukazala Bl. Djevica, histerična i da je sve to obmana i varka. Lurdska čudesa prikazivahu kao plod autosugestije (samoumišljanja) i djelovanja nekih još nepoznatih prirodnih sila i poricahu njihovu trajnost, te su za svoje navode upotrebljavali prevare i laži. Preopširno bi bilo navoditi sve njihove pokušaje i pothvate, da unište vrijednost lurdskim čudesima, ali bez uspjeha.

Već preko sedamdeset godina obasiplje Bl. Djevica u Lurdu božanskim milostima nevoljnu Adamovu djecu, već preko sedamdeset godina čini Bog po Njezinom zagovoru čudesa, da dokaže, kako je katolička Crkva prava čuvarica Božanske nauke; kako je samo u njoj poklad božanske milosti, a prema tome, da je u njoj samo spasenje roda ljudskoga.

U Lurdu Bog po Mariji potvrđuje nauku, koju je Crkva od svojeg početka naučavala, da je Marija naša majka i naša suspasiteljica i da prema tome po Njoj dobivamo od Boga sve milosti. U Lurdu nam Marija napokon potvrđuje, da Crkva katolička ima jedina nepogrešivo Učiteljstvo i da je samo rimski Papa ona Petrova stijena, na kojoj je Krist osnovao Crkvu; da je rimski Papa vrhovni poglavar Kristove Crkve i pravi nasljednik Petrov, komu je Krist rekao: „Ti si Petar, i na toj stijeni sazidat ću Crkvu svoju, i vrata paklena ne će je nadvladati."

Andrija Dolenčić.

RUŽA SRCA ISUSOVA

Kad se vedrina svibanjskog neba sjaji na zelenim poljanama, u lijepo pak uređenim vrtovima cvate raznoliko cvijeće, a u toplom zraku lastavice veselo pjevaju, tada je vrijeme sigurno najljepše i najčarnije. To je vrijeme naše nebeske Majke. Svibanj je svijetlo jutarnjeg rumenila za dugi ljetni dan. Marija je Majka Onoga, koji nam je donio godinu milosti bez kraja. Od Isusa potječe milost i istina (Iv. 1, 16), a Marija je posrednica svih milosti, jer je Ona svijetu rodila spas, po kojemu se svi ljudi mogu spasiti. Po Mariji k Isusu.

Svijetlo jutarnjeg rumenila prelijeva se u sjajan žar, djetinja ljubav prema Majci prelazi u žarku Kristovu ljubav, svugdje cvatu crvene ruže: to je lipanj, mjesec Srca Isusova!

Lipanj je mjesec ruža u prostranim Božjim vrtovima, a najveća, nadnaravna, krasna, mirisna ruža jest Srce Isusovo. Svibanj cvate i smiješi se u pupoljcima zlatnog jutarnjeg rumenila, a lipanj se sjaji u rascvjetanim ružama na toplom suncu Ruže Srca Isusova.

Daleko, sasvim daleko od uličnе buke i prašine nalazi se u pokrajnoj ulici prekrasna crkvica. Lijevi pobočni oltar ukusno je iskićen, a usred cvijeća i bijelih koprena sjaji se na krasnom kipu crveno Srce Isusovo. — Tu pred oltarom kleči osamnaestgodišnja djevojka. Oči su joj plave, obrazi kao jabuka, a koža žuta kao zlato.

Ona gleda tijek svoga života pred sobom u ružama i sunčanom sjaju; anđeoske nevine misli oblijeću joj vedro čelo. Iskrice se vrcaju iz njezina čistog srca prema Zaručniku njezine duše, čije je Srce jednoć probodeno od same ljubavi. Kako joj čisto srce gori u čistoj ljubavi, i u tom velikom, svetom ushićenju nestaje svako nisko ganuće.

Sada se veselo diže, u očima joj se odrazuje gotovo vrhunaravni sjaj i vraća se opet u bučnu vrevu velegradskog života. U crkvici je grobna tišina... Crveni sjaj vječnoga svijetla naviješta Sužnja ljubavi u svetohraništu, a nadnaravno uho može tek da čuje, kako udara bilo katoličke Crkve.

Duboka tišina!... Ali evo opet se otvaraju vrata. Oslanjajući se oprezno na svoj štap ulazi sijedi starac. Teturajući dođe do prve klupe na strani evanđelja i sjedne u nju. Pogled mu se zaustavi na kipu Srca Isusova. On gleda... gleda... Tada se rastreseno počeo moliti, a napokon se ogledavao po cijeloj ljupkoj crkvici. Kako je tu lijepo i ugodno! Bože moj!... Sretan onaj, koji se tu čist od grijeha može moliti! Oh, uzdiše, oh, već se tako davno nije ispovjedio, tako davno! Gotovo plašljivo pogleda na kip, da li možda Gospodin ne gleda srdito na njega. Ali ne! Neizrecivi mir odrazuje se na Njegovu lijepom licu... I tiho, tiho, neviđeno i nečuveno počne milost da djeluje u srcu staroga grešnika: „Za dobro nikad nije kasno... Srce je Isusovo i za tebe bilo probodeno... Gle, pa još nije prekinuta svaka veza između tebe i Boga..." Čovjek osjeti, kako se u njegovoj nutrini dobro bori sa zlim i kako polagano nadvlađuje, kako se počinje led grešnosti rastapati, kako među borbama i olujama u kajanju još jedamput nastaje proljeće.

Kolikim je hiljadama žar ljubavi Srca Isusova razbio led srca i učinio, da se opet na nadnaravnom lipanjskom suncu rascvatu ruže ljubavi! Mnogo je više grešnika, koji kleče pred Njim kao dobrim Pastirom, nego li nevinih djevojaka, koje kleče pred Njim kao ljubiteljem čistih duša.

Svugdje u hrvatskim krajevima, gdjegod ima katolika, cvjeta i širi miris svoj ruža Srca Isusova. Dao Bog, da se ta pobožnost, koja je uz štovanje naše Gospe najraširenija po katoličkom svijetu, još većma raširi i još dublje shvati. Obilan blagoslov sigurno ne će izostati, jer je Ono „bogato za sve, koji ga zazivlju."

Josip Haltmayer.

CVIJET IZ JERUSALIMA
blagoslovljen na grobu Isusovu i na mjestu smrti Bl. Djevice Marije, dobit će svaki na dar sa svetom sličicom, tko daruje barem 10 dinara za oltar
KRALJICI HRVATA U JERUSALIMU!

KOD JEDNOG STOLA

Gospođa Linda morala je neprestano da prigleda posao djevojke, što ju je nedavno kao „djevojku za sve" uzela u službu.

Lujza je spustila zastore, utrnula ognjište, premirisno cvijeće van iznijela. Ali njena gospođa uvijek bi još našla po koji mali posao, a pri tom bi je ispitivala ovo i ono. Lujza je sve to obavljala na svoj miran i lijep način. I sad htjede otići. Bilo je vrijeme za večeru. Gospođa Linda osluškivaše njene korake, dok se ne zatvore za njom kuhinjska vrata. Ona uzdahne. Čudnovato, što ta djevojka, ta radnička kćerka iz predgrađa ima na sebi! I ona je zakopala u 4 mjeseca dvoje dragih ljudi, svoje roditelje. To joj je pričala kod nastupa u službu. Nekoliko joj suza kanulo nato iz oka, a ona ih brzo otrla i pošla na posao.

Zar nemaju ti ljudi iz nižih slojeva dublji osjećaj za gubitak života, što nas inače u očaj baca? Ali ova Lujza kao da ipak ima. Jučer, kad ni ona nije već mogla da podnese svoje osamljene tuge pođe, u predvečerje, s neodoljivom čežnjom da barem nekoga vidi, u kuhinju. Lujza je morala donijeti vode za cvijeće pred slikom njena pokojnog djeteta. Tad je čula na pola prigušeni jecaj. To ju je još više nukalo da uđe. Svaka ju je tuga privlačila. otkako se u svojim bolima posve ogradila od svijeta. Ali to ne ide. Ona, kći odlične kuće, udovica glasovitog kirurga, da svoju žalost iznosi pred djevojkom, koja je imala za plaću posluživati?!

Ona se opet povuče u svoje osamljeno carstvo, u koje ju je sputavala žalost kao tamno žalobno odijelo. Kroz sumračje dopru do nje tihi glasovi. I ona je, a da si ni sama nije bila toga svijesna, zapjevucala omiljeli stari napjev: „Stan ne prezri srca moga; budi pokoj moj!" Čudnovato joj postade tiho, kao da je prije dijete plakalo, pa je napokon na utješnu majčinu pjesmu zaspalo.

Ona se poplašila svog vlastitog glasa. Ne srde li se na nju dragi pokojnici? Muž sigurno ne. On je s pjesmom na ustima i završio svoj kratki, sretni život. Jesu li bili dani vedri ili tmurni, puni veselja ili žalosti, on je uvijek imao pjesmicu za to. Pa i njena mala kćerka bilo je njegovo veselo dijete. Dijete sunca i pjesama. U ovo vrijeme između dana i tame, u času priča i mašte, dolazila bi uvijek mala Lili od igre k njoj: „Majo, opet tako žalosna? Majo, Lili već skoro ne zna priču o maloj bebici, koja je postala anđelićem, pa je uvijek dolazila k mamici, kad je ova plakala. Majo, mamice, ako Lili bude jednom bila anđeo, i ona će doći k tebi i pjevat će ti jednu pjesmicu..."

Osamljena gospođa ronila bi tople suze kadgod bi se sjetila pokojnog miljenčeta. Kako li se brzo priča pretvorila u zbilju! Lili je sad anđeo. Ali ona ne dolazi mamici svojoj. Ni glasa nema carstvo sjena u njezinim bezutješnim večerima. Ima li možda pravo neki pater u samostanu, što kaže, da ona svojom pretjeranom tugom odbija malu sretnu dušicu?

I vani u kuhinji pjevuca mlado, napušteno ljudsko dijete... pjeva nad svježim grobovima...

Gđa Linda ustane i nemirno prošeće gore dolje mrtvim sjajem svog stana. Ona se srdila na samu sebe, što je nešto neodoljivo privlači k toj djevojci, toj sluškinji, kako ju je uvijek oholo nazivala, da se otrese te ponizujuće sklonosti. Je li ona ikada za dugih, tmurnih časova žalosti od koga svojega, od igdje ikoga ma i najboljeg znanca išto tražila? Svaki znak tuđeg saučešća je odbila. Htjela je da bude sama sa svojim bolima.

Kucanje. To je Lujza. Linda osjeća neko toplo veselje kao kad bi prije majka k njoj dolazila ili Rezika, jedina iz njezina kola, koju je iskreno voljela. Već je vrijeme večere? Kako se izmudrila! Ona bi Lujzu prigrlila kaošto promrzli pritište toplu ruku. Zamolila bi je: „Ostani kod mene. Ja sam tako osamljena!" Ali tad se opet pojavi nutarnjie opiranje. „Sluškinju?!" Opet zine duboki jaz između gospodarice i sluškinje. Ona bi najradije, da je barem nepremostiv. Ali nije bilo tako.

Lujza ode. Ona za njom malo prisluhne — uzdahne — nasloni glavu o ruku i zapade u tešku večernju tugu...

Među zadnjima pristupi i gđa Linda u četvrtak k pričesnom stolu. To je bio njen blagdan, a slavila ga svake godine sama za sebe. Kad ustade, vidje u po oka još jednu djevojku gdje kleči. Ona se trgne nekom čudnom kretnjom. Lujza.

Lujza, sluškinja, od koje je ona — kako je mislila — neopisivim jazom odijeljena, kleči ovdje kao posve razumljivo s njom kod istog stola, kod iste Gozbe. Isti Gostoprimac pozvao je nju, siromašno radničko dijete — i nju, odličnu damu iz bogate kuće, koja nije došla nikada u doticaj s radom i životom prostog puka. Kako često, nebrojeno puta je ona već klečala blizu siromašnog radnika sa žuljavim rukama ili blizu žene, na kojoj se još vidio znoj od teškog dnevnog rada! I nikad nije došla do spoznaje, koju hoće da zabašuri, a koja njezin način života, oslonjen tako čvrsto na visoko podrijetlo i tradiciju, trese iz temelja.

Pa Taj — potrese je misao kao sijevak ohološti — Taj, kod čijeg su stola obadvije blagovale, bio je isto za svog zemaljskog života dijete iz puka — drvodjelja. To je uvijek znala, ali nikad joj još nije duh došao na tu nevjerojatnu, ali ipak uzvišenu, pravu istinu. Kad bi je taj Bog u prostom obličju, u slici radnika, kadgod pohodio, ne bili ona isto radila, što su mnogi nekoć radili? Ona se zapanji i zakrije rukama lice...

Kad je nakon nekog vremena, kako se probudila iz teška sna, išla kući, vidje već Lujzu, gdje se žuri kući. Osjeti'
blažuje i zjenice šire
pogotovo ne za tmi
je tugu glas, što je
kad se pjevala pjesm
sovu: „Stan ne prezri s
moj!" Pa ako bi morala
bi joj sigurno anđelak s ne
kao što je nekoć svojoj ma
večernjih sutona...

JEDANAESTO PUČKO HODOČAŠĆE U LURD

Stalno Vodstvo za lurdska hodočašća u Zagrebu vodi u godini 1932. j e d a n a e s t o h o d o č a š ć e u L u r d u mjesecu kolovozu. Iz Zagreba se polazi 9. kolovoza (augusta) tako da smo u Lurdu na Veliku Gospu. Ove godine polazi samo ovo hodočašće u Lurd. Potanji program ovoga puta jest ovaj:

9. kolovoza: poslije podne odlazak iz Zagreba, glavni kolodvor, u 17.05 sati. Polazi se preko Trsta u Milano.

10. kolovoza: dolazak u Milano u 13.32. Tu se razgledava prekrasna milanska katedrala, glasovito groblje, grad i druge znamenitosti. Sve autokarima.

11. kolovoza: odlazak iz Milana u 8.05. Dolazi se preko Genue i Ventimilje u Nicu u 18.02.

12. kolovoza: razgledanje glasovitoga svjetskoga odmarališta Nice i njezinih znamenitosti, a poslije podne u 15.05 odlazak iz Nice preko Marsilje u Lurd, Gospino prošteniste.

13. kolovoza: dolazak u Lurd u 9.43 sati.

13., 14., 15. i 16. kolovoza boravak u Lurdu. Obavljanje zajedničkih pobožnosti u ova četiri dana. Razgledavanje grada, rodne kuće Bernardičine, lurdskih crkvi i spilje Gospine. Dobrovoljni izleti u Biaritz i okolicu Lurda.

16. kolovoza: u 18.58 sati odlazak iz Lurda preko Tuluze, Seta i Taraskona.

17. kolovoza: dolazak u Marsilju u 9.10. Razgledavanje toga grada, crkve „Naše Gospe Čuvarice" i šetnja gradom.

17. kolovoza: odlazak iz Marsilje u 13 sati prema Ventimilji i Genui.

18. kolovoza: razgledavanje svjetski glasovitog groblja u Genui, a poslije podne u 12.25 odlazak prema Milanu i Padovi. U Padovi se noći.

19. kolovoza: pobožnosti na grobu sv. Antuna u Padovi, a onda odlazak u Veneciju. Razgledavanje Venecije, a u 19 sati odlazak prema Zagrebu.

20. kolovoza: dolazak u Zagreb, glavni kolodvor u 12.30 sati.

Putnica za ovo putovanje bit će zajednička. Svaki će prijavljeni hodočasnik dobiti samo jednu tiskanicu „Uvjerenje", koje će ispuniti i dati potvrditi kod svoga sreskoga načelnika, a hodočasnici iz Zagreba će doprinijeti od Prijavnoga ureda potvrdu, da su prijavljeni u Zagrebu i ništa više.

Primaju se na put i bolesnici, koji mogu sami hodati. No i s njima mora ići netko od njihovih, ako je to potrebno.

Hodočasnici dobivaju 3 puta na dan obilno jesti i ¼ vina. Spavaju po 2, 3 u jednoj sobi, ali svaki na svom krevetu u prvorazrednim hotelima. Svi putuju u III. razredu. Prtljaga se prevozi na željeznilku stanicu i sa stanice u hotel. Ako bi hotel, u kom se noći, bio nešto dalje od stanice, prevoze se hodočasnici autom ili tramvajem. Isto tako se obavlja razgledavanje pojedinih gradova autima ili tramvajem.

Prijaviti se treba što prije, jer je onda lakše urediti da sve ide ljepše i točnije. S prijavom valja poslati i kaparu od Din 500—1000. Četrnaest dana prije odlaska treba poslati preostalu svotu. Oni, koji se kane prijaviti, neka pišu da dobiju ček za novac. Dobit će i legitimaciju, da putuju za pola cijene do Zagreba i natrag. Ta polovična vožnja vrijedi od 1. do 30. kolovoza (augusta). Promijeni li se vrijednost našega novca prije odlaska uplivisat će to i na našu cijenu za putovanje.

Onaj prijavljeni hodočasnik, koji otkaže putovanje dobiva svoj uplaćeni novac natrag uz odbitak troškova za vraćanje, ako je to učinio iz velikoga razloga. Ako je to učinio bez razloga gubi 10% od uplaćene svote.

Cijena za putovanje t. j. stan, hranu od Zagreba do Zagreba, razgledavanje gradova autokarima i zajednička putnica iznosi Din 2.500.—.

Prijave primaju se najkasnije do 1. srpnja (jula). Upute daje vodstvo za lurdska hodočašća, koje već više godina vodi naša hodočašća u Lurd.

Stalno Vodstvo za lurdska hodočašća, Zagreb, Kaptol 29. — Vođa: *Dr Pavao Lončar.*

ZAŠTO SE IDE NA HODOČAŠĆA?

Crkva je oduvijek poticala na hodočašća, kao na javni izraz katoličke pobožnosti. U časoslovu, na dan ukazanja lurdske Gospe, od 11. februara se ukaže: „Svima je jasno, da hodočašća uzbuđuju vjeru u tom mlitavom vijeku, da ohrabruju dušu da prizna kršćanske zakone, i da na čudnovati način povećaju pobožnost prema Bezgrešnoj Djevici."

[illegible]ni pojedini plodovi hodočašća.
[illegible]oslovu mar sviju redo-
[illegible]ika riječima: „Krš-
da ispovijedaju čud-
vođe svećenike.
pohađaju sveto mjesto,
ućestvuju u najsvečanijim

[illegible], da dolaze i sami kardinali poniznim običajima hodočas-

U našim danima je pridošao k svim prigovorima protiv hodočašća još i ovaj: „Ne treba svoj novac nositi u inostranstvo, u Rim, u Lurd ili u Palestinu, to je „protunarodno". Kao da ovog prijekora ne zaslužuju daleko više oni česti i mnogo skupli veliki izleti i putovanja, koja su danas u običaju! Ako se toliko žrtvuje za odmor tijela, koliko više treba žrtvovati za odmor duše i tijela, koji daju hodočašća?

Na pitanje, zašto ljudi idu na hodočašće, odgovorilo je preko stotinu ljudi: mladića, djevojaka, zaručnika, udatih, udovica, majka, očeva ovako:

1. *Bezbrižni hodočasnici.*

Majka me je povela sa sobom. Nemam posebne nakane. Na čast Majke Božje. Svake godine idem tamo. Tu sam već često bio. Imam za to veselje. Nijesam još nikada tu bila. Stanujemo u blizini. Od nas ide svake godine netko

tamo. Već 18 godina idemo zajedno tamo, moj muž i ja. Moja je žena htjela, pa sam i ja morao ići. Imala sam za to jaku želju, pa sam mislila da moram tamo ići.

2. *Zahvalni hodočasnici.*

Za moje dijete, što je bilo bolesno. Zavjetovao sam se, da ću ići. Da se zahvalim, što je uslišena moja molitva i da ostanem čista. Kada sam prilikom jedne tučnjave bez svoje krivnje dobio ubod, obećao sam da ću ići, ako ne bude opasno. Dobro se svršilo. Oslobodili su mi sina od vojske i zato idem, da se zahvalim Majci Božjoj. Prije 22 godine obećala sam ovo hodočašće. Da se zahvalim Mariji, budući da mi je sin, koji je došao pod valjak, ostao na životu. Kada mi je otac bio bolestan, onda sam se odlučila da idem. Prije sam bila često bolesna, pa sam obećala Majci Božjoj hodočašće za svaku godinu, samo ako budem mogla vršiti svoj dnevni posao. I to mogu, zato idem već 17 godina. Bila sam bolesna i obećala sam hodočašće, pa sada hoću da izvršim svoje obećanje. Zbog jednog preranog poroda razbolila sam se, ali poslije se stanje poboljšalo i sada idem da se zahvalim. Za zahvalu, što sam po jednoj operaciji opet ozdravila. Obećala sam hodočašće sa djetetom. Moj muž je mnogo trpio na jakoj glavobolji, pa smo, on i ja, obećali hodočašće i bili smo uslišeni. Moja jedina kći je bila operirana i zato idem na hodočašće; bila sam već često puta tu i sve što sam molila, dobila sam.

3. *Hodočasnici za tjelesna dobra.*

Za sretan porod moje žene. Imam osmero djece, da broj ostane takav i da svi dođemo u nebo. Žena mi je već 6 mjeseci bolesna. Za sretan porođaj; već sam u 4. mjesecu. Za naše premještenje. Zato, jer imam bolesnu sestru. Za sretan porođaj prvog djeteta. Za porodicu i za svoju staru majku. Dijete mi je 15 godina staro i već 12 godina bolesno. Otac sam šestero djece, pa idem da preporučim Majci Božjoj svoju porodicu i svoje prilike. Prvo mi se dijete prerano rodilo i umrlo je poslije pola sata i sada molim Mariju da mi drugo dijete ostane na životu. Ah, imamo toliko duga! Za djecu. Za dijete, koje boluje na očima i za svoga muža, koji ima šećernu bolest. Radi svoje kostobolje i svoje očne bolesti. Da ozdravim od sušice. Zato, jer sam bolestan.

4. *Hodočasnici za duševna dobra.*

Za brata, koji više ne ide u crkvu. Da se popravim. Da upoznam svoje zvanje, da li da učim! Za jednu prijateljicu, koja ima rđavo poznanstvo sa pijanicom, da s njim prekine veze, i za rođakinju u velegradu. Udovica sam s jednim djetetom, da ga uzgojim za dragog Boga. Za dobru ispovijed i da kod toga dobijem dobar savjet. Da se više ne vratim u grijeh. Za mir u porodici. Za pokoru radi jedne posebne pogreške počinjene u mladosti. Radi moga poznanstva, da roditelji dadu svoj pristanak na brak. Da se popravim od pijanstva i za sretan porođaj moga djeteta. Zato, jer mi se oženio sin. Da sačuvam svoju nevinost i za svoj stalež, što sam ga izabrala. Imam nesloge u braku i za dobru općenitu ispovijed. Za svoje roditelje i za svog brata, koji više ne polazi crkve. Za svoga muža, koji je pijanac i za naše dijete od 5 godina, koje je bolesno. Za svog preminulog oca. Za svog sina, koji je u kaznioni. Da nađem mir savjesti. Da si isprosim od Marije nevinost. Idem na hodočašće, da činim pokoru za svoje grijehe. Za sretan brak. Idem zato, da častim Majku Božju. Da me Bog nadaruje djetetom. Za pokoru zbog prigodnog grijeha. Da preporučam Mariji cijeli naš bračni život. Da mi moj protestantski zaručnik postane katolikom. Da dobijem muža; ako smijem to

SV. PETAR I PAVAO,
crkveni prvaci, slave se 29. lipnja

moliti, jer mislim da imam zvanje za brak. Htjeli bi se zaručiti kod Majke Božje.

Ovaj posljednji slučaj možemo dalje pratiti. Iz zaruka izašao je brak, a iz njeg četvero djece. Od tih je najstarije sestra učiteljica u redu „siromašnog djeteta Isusa"; drugo je dijete kapelan; treće je nadstojnica nauka; a četvrto je bogoslov i tako na putu sretnom svećeničkom staležu.

Na jednom hodočašću je bio postavljen temelj ove blagoslovljene porodice.

Evo zašto se ide na hodočašće?

Naš narod, koji vjeruje, voli hodočašća. U tom slijedi uzvišeni uzor svete porodice, za koju piše sv. Luka (2, 41): „I njegovi su roditelji išli svake godine u Jerusalim o blagdanu pashe!"

Priredio: **Josip Oeffenberger.**

SPOMEN NA MAJKU.

Marijo, pomozi mojemu nevjerju !

Večer. Mir. Tišina. Sam sam. Tuga me obuzima. Bol srce para.

— Oh, zašto nemam sreće ?... Mira ?... Zašto vječno nezadovoljstvo ?... Tek spomen na te, majko, blaži mi bol...

Kad se tebe sjećam i tvog milovanja, odlane mi u grudima... Uspomenu tvoju čuvam... To medalja je ova, što je oko vrata nosim... Rekla si : „Sine, ovo neka bude spomen na me ! Marija će ti biti u pomoći !.."

Propale su davno te sanjarije !.... Meni nitko ne može pomoći, ako si sam ne pomognem. Davno već u duši mojoj nema vjere... Ova medalja ?... Čemu je čuvam ?... Ne vjerujem... Nema Boga !... Nema duše... Vjeri je odzvonilo !... Tko još ozbiljno na nju misli?.. Ići u crkvu nije moderno... Bogu se moliti je ludost !.. Boga nema... U to vjeruje čitav svijet ..

Mira tražim... Zadovoljstva... Nešto mi veli, traži to u vjeri... To mi se ludim čini... Ta ja ne vjerujem u ništa !... Šta bi mi i svijet rekao ?...

U sobi mi postaje neugodno... Izlazim van... Mjesec sja... Zvijezde drhture na plavom nebu... Tihi vjetrić propuhuje... Čelo mi gori... Nemir me progoni... Vrludam ulicama...

Zvona zazvone... Kako divno !... Kako milo zuje kroz tu noć... Idem za zvukom do crkvice...

— Uniđi ! — veli mi neki glas...

Uniđem. Srce mi malo zadršće. Crkva je puna. Mole... Orgulje bruje... Pjesma se ori...

„Vapaje čuj nam,
Milosna majko
U pomoć hiti,
Noseć nam spas !"

— Pohiti, majko, u pomoć i meni donesi spas !...

Svijet izlazi... Na licima se zrcali neki mir, sreća i zadovoljstvo...

— Kako su sretni !... Gle, kako veselo hrle kućama svojim !

— A ti ?... Opet me obuzima nemir... Hrlim kući...

— Ta zar bi ti ljudi bili sretni, kad bi vjera bila bajka ?

Ta me misao muči... Ne da mi mira...

— — — — — —

Češće zalazim u crkvu. Tamo me za čas napuštaju očajničke misli... Jednog dana propovijed je... Svećenik veli...

— Marijo, pomozi našem nevjerju ! Spasi nas !

Nehotice i ja zavapijem: „Marijo, pomozi mojemu nevjerju i spasi me ! Vrati mi mir !.." Ispovijed je... Svijet hrli... Tužni idu svećeniku... Veseli... blaženi... vraćaju se natrag... — To je sugestija ! — velim !

— To je izvor milosti..., šapće glas nutarnji.

— To su priče ! — govori mi nešto.

Nešto me nuka, da idem i ja svećeniku...

— Marijo, pomozi mojemu nevjerju !

Dižem se... Dolazim svećeniku...

— Oče vratite — mi mir !

— — — — — —

O neiskazana sreću ! Kako sveti mir ulazi u moje srce ! Mir, koji ne može dati ovaj svijet, nego jedino Krist !

— Marijo, nebeska majko, hvala ti na milosti... Ti si mi vratila mir, sreću, zadovoljstvo po ispovijedi...

— O, sveta uspomeno mile majke, ti si me vratila vjeri... Vjerujem ! Marijo, utvrdi me u vjerovanju !

Karlo Ivančić.

DJEČJE NEBO.

Neki je svetac kazao : „Troje nas sjeća na raj : nježno cvijeće, sjajne zvijezde i nedužne oči djeteta." Doista u očima djeteta tako se divno odrazuje nešto nadzemaljsko.

Svi plemeniti ljudi osjećaju se ganuti među djecom. „Ostavite me među djecom, jer u dubokim dječjim očima odsijeva krasno nepomućeno vrelo" — kaže pjesnik. Ako nas ikad ljupki dječji svijet opet sjeti na prvotno stanje milosti, koje je istočnim grijehom izgubljeno, tada nastojmo sačuvati nedužnost djece. To mogu i moraju svi odrasli. No prije svega dužnost je to roditelja, kojima su djeca povjerena. Oni moraju staviti sve uz brigu, da u djeci svojoj brižno uzdrže nebo, nedužnost i bezazlenost, te ih tako sačuvaju od zlog duha.

Upravo je dirljiva slika, kada dijete sa svojim čistim očima gleda ovaj Božji svijet, poput napola rascvjetalog pupoljka u krasnom cvatućem svibnju. Jao, ako padne na taj nježni pupoljak mráz. Jao, ako vrela sunčana zraka požudno ishlapi rosu iz njegovih latica. Prekrasno o tom piše Jean Paul : „Nemojte uskraćivati mekanoj dječjoj duši nepromišljenim primjetbama i ukorima unutrašnjeg mira, nego mu priuštite nevine radosti. Ta sjećanje na te radosti tako snažno djeluje u budućem životu i daje moralnu jakost. Čim dulje ostaje jutarnja rosa na nježnim laticama cvijeća, tim ono postaje otpornije protiv tolikih dnevnih promjena. Isto tako postaje dijete otporno na putu života posutog trnjem, ako mu nije prijašnja jarka zraka nepromišljenih riječi ishlapila rosu iz dječje radosti."

U čistoj neokaljanoj prirodi nalazi dijete drugo nebo. Stoga treba dijete učiti čitati tu divnu Božju knjigu. Dijete mnogo ne mozga, niti izvodi kakve duboke filozofske zaključke. U svojoj bezazlenoj naivnosti crpe neposredno iz prirodnih ljepota.

„Ah, kako je sveto dijete. Njemu je čista nepatvorena priroda donekle nadomjestila izgubljeni raj" — kaže pjesnik. U svojem bezazlenom neznanju gradi si dijete nebo puno svjetlosti i čara. Cvijeće u toliko svojih nedostižnih boja osobiti je predmet njegova blaženstva. Na ljepotama, koje ga okružuju, može se samo dijete iz sveg srca veseliti. Njegovo srce

je doskora puno. U njegovoj duši tako se brzo stvaraju utisci o nekoj Vječnoj Ljepoti. Od prirode veselo dijete mnogo toga od tih prvih utisaka ponese u kasniji život. Mnogi niži nagoni zašute u ovom čistom veselju duše. Na mnogima će se i u dubokoj starosti obistiniti riječi pjesnikove: „Ta tko se može još sa osjećajem djeteta veseliti, taj više ne želi pehara prolaznih strasti. Njega veseli kristalna rosa u travi i drvo posuto snježno-bijelim cvijećem. Radost mu je pijev ptica u šumi i veselje riba u vodi. Ushićen je od mirisa ruže i leptira tako nježnih krila na grmu. Daleki prozor, koji se bliješti na žaru zapadajućeg sunca, dočarava mu Vječnu Svjetlost. Tiha, ali dostojanstvena povorka oblaka i trepet zvijezda silno ga dira. Doista, ako se tko osjeća kao dijete, taj se uvijek veseli."

Veliki svijet veselja nalazi dijete također u zaboravi. Iznad svega treba pohvaliti, ako roditelji preko ruku svoje djece daju milostinju i čine dobročinstva. Dijete ima od prirode ljubav prema bližnjemu, koja se povećava djelima milosrđa. Zahvalnost siromaha osobito veseli dijete, a i odrasli osjećaju zadovoljstvo i blaženstvo poradi dobrog djela. Dobro djelo oplemenjuje dječje srce i tako se postizava velika odgojna svrha. I plemenitošću se postizava veselje i blaženstvo.

Milost gradi na prirodi poput plemenite mladice, koja je na divljaku nakalamljena. Doista, čim je zdravija divljaka, tim bolje uspijeva kalamljenje. Zato religiozna odgoja djeteta ne smije zanemariti nebrojene radosti, koje sačinjavaju prirodno nebo djeteta. Iznad ovoga prirodnog neba podiže se slutnja vječne radosti nadnaravnog neba. Uglađenom djetetu je molitva i služba Božja izvor pun veselja.

„O Gospode, ja ljubim slavu kuće tvoje i krasota naselja Tvojega," pjevao je bogoduhi kralj David. Ovo uvjerenje treba duboko usaditi u mlado dječje srce! Od toga ima bezbroj u propovjedi, u sv. misi, sakramentima i sakramentalijama, u crkvi i crkvenoj godini. Cvjeta novi svijet! Tajinstvene riječi, znakovi i obredi, iz kojih se sastoji žar bogoslužja, dočaravaju nam istine i milosti vjerske. Ti izražaji kulta tako snažno djeluju, te ljepotu i krasotu vjere gledamo kao u ogledalu. Srce potaknuto vatrom nebeskih tajna osjeća se dirnuto, probuđuje pobožne želje i pravi dobre odluke.

Najljepši je čovjek u molitvi. No dijete ga u tom činu ljepotom daleko nadvisuje. U molitvi odiše nadzemaljska visina te duhovno spasava i diže. Zaista iz dobre religiozne odgoje mora niknuti pobožna molitva. To mora biti cvijeće pobožnog dječjeg srca. Tko će izbrojiti sve radosti molitve? Blaženi roditelji, koji rado i veselo gledaju dijete u molitvi. Još više blaženo takvo dijete samo! Molitva čuva trajno veselo raspoloženje.

Slavko Petrač.

Jeste li već poslali koji dar za jerusalemski oltar Kraljice Hrvata?

LURDSKA ČUDESA

GĐA ANTICA PEKANTE IZ BANJER BIGORA JOŠ ŽIVI.

Evo sadržaja opažanja, koje je pravio liječnik Cox u Lurdu nad bolešću i ozdravljenjem:

Udovica Antica Pekante prijavila se 13. lipnja 1895. g. u uredu za liječničke konstatacije. — Prema svjedodžbi liječnika Gaudia iz Banjera ona je potpuno ozdravila od bolesti, koja je slična lupusu (kožna bolest tuberkulozne naravi, koja izjeda osobito lice). — Bolest se raširila po čitavoj donjoj usnici. Davala je odvratan izgled lica, a trajala je šest mjeseci uza sve liječenje.

Ova žena pokazala je fotografiju, koju je izradio prije polaska u Lurd njezin redoviti liječnik Dr Lafurg iz Banjera. 17. svibnja 1895. god. zatražio je isti liječnik u jednoj notici na koncu lista potvrdu ozdravljenja.

Budući da mi je bilo naloženo od ureda za konstatacije, ustanovio sam sam bez Dr Boasaria ozdravljenje ove osobe, koju sam često vidio za vrijeme njezinoga boravka u Lurdu.

Gđa Pekante mi je izjavila, da je njezina bolest započela sredinom mjeseca listopada 1894. god. Najprije je zapazila bijelu točkicu u lijevom kutu donje usnice. Ova točkica se širila neobičnom brzinom i ukratko vrijeme poplavila čitavu usnicu. Gnojna i natečena usnica bila je pokrivena krastama. Iz nje je tekla gnusna tekućina, koja je proizvela crvenilo po okolnim dijelovima. Rana je često krvarila. Bolesnica je trpjela strašne boli kod otvaranja ustiju. Hranila se samo tekućinom, koju je uzimala kroz cijevčicu. Ovakovo stanje potrajalo je unatoč neprestanoga liječenja sve do velike srijede, dana kada je gđa Pekante stigla u Lurd. Od tada počela je prati usnicu vodom iz spilje. Vidio sam je u to vrijeme i mogu izjaviti, da je bolest imala karakter lupusa. Bolesnica je nastavila spranjem sve do svoga odlaska, koji je bio prve nedjelje po Uskrsu.

Taj dan sam s veseljem ustanovio poboljšanje njezinoga stanja. Oteklina se veoma umanjila. Na usnici izvana se nije pokazivalo nikakovo gnojenje. Gotovo se zarasla i poprimila naravni oblik. Neugodan zadah i boli su iščezle. Ipak sam opazio, da je unutarnja strana usnice još gnojna, a čvorovi (gangliji) pak pod vilicom natečeni i bolesni.

Poboljšanje je započelo na Uskrs. Najprije su se odljuštile i popadale kraste, koje su pokrivale cijelu usnicu. Gđa Pekante mi je tvrdila, da nije uzimala drugoga liječenja osim pranja vodom iz spilje. Nakon dva dana povrati se ona opet u Lurd. Iza odlaska bolest se povrati. Usnica je bolje natečena, kraste se počele ponovno širiti. Neugodan zadah i boli se povratile.

Ponovno je započela svoja pranja i nastavila ih je novim žarom kroz tri tjedna.

Poboljšanje je bilo postepeno i neprekidno, a kad je gđa Pekante povratila u Banjer, da prisustvuje prvoj sv. Pričesti svoga sina, ostala je samo u svakom kutu usnice po jedna mala krasta.

Danas, 13. lipnja, usnica je potpuno zdrava od bolesti, koja je ostala kroz šest mjeseci, unatoč svih sredstava medicine, a prestala je u nekoliko tjedana jednostavnim pranjem lurdskom vodom.

Po mom mnijenju, zaključuje liječnik Cox, ova je bolest uistinu bila lupus.

Da li je ovo „čudesno" ozdravljenje? ... — Ne bismo se usudili proglasiti, ali je očito velika milost Naše Gospe Lurdske.

Mijo Tumpić.

OROŠENE IVANČICE (NASTAVAK.)

K Djevici.

Ivančica je pratila skoro svu hrvatsku katoličku štampu, koju je stari gospodin Ljerko držao. On je zato znao, pa joj je što više i ponudio razne hrvatske katoličke časopise, da ih čita. Čitala je u jednom, da će doskora krenuti u Lurd prvo hrvatsko hodočašće nakon svjetskoga rata. Čitajući poziv za lurdsko hodočašće silno je željela, da bi i ona pošla u sveti Gospin grad, ali zajedno s Ivankom. Već je četrnaest godina u kući dobroga starine Ljerka, a još nije nikada nikamo otišla dalje od Jesenica, Bleda i Brezja. I ove je godine bila s dječakom Ivankom na Bledu i na Brezju, a kamo sreće, kad bi s njime mogla u najveće Gospino svetište u Lurd. Zamolila je zato gospodara kuće za dozvolu. Nije se usudila moliti gospođu Maricu, jer ta bi jamačno odgovorila velikom vikom i srdžbom. Potražila je i našla prigodu, kad ga je uhvatila ma samu, i odmah ga stala moliti:

„Milostivi gospodine, ja imadem veliku molbu."

„Kakvu molbu," zapita on začuđen. „Ta, vi još uopće niste nikada, otkako sam vas uzeo u kuću, ništa molila."

„Sjajno," veselo će ona, „te mi vaše riječi jamče, da ćete me uslišati. Ja molim, da bih smjela s Ivankom poći prigodom hrvatskog hodočašća u Lurd. Ja ću svoje troškove namiriti iz svoje uštednje, a vi biste mogli Ivanku isplatiti sav trošak. To će na dječaka dobro djelovati, napose na njegov duhovni život. Vi se pak veselite uvijek tome, što je on pobožan i što želi u svećenike."

„No, ta me misao vaša može samo veseliti. Ja ću namiriti i vaše troškove. Čuvajte si vašu skromnu uštednju, koju ste ovdje priskrbili. Žalim samo, što i ja ne idem s vama, jer sam već prestar. Takovo nešto nije za čovjeka u sedamdeset i šestoj godini."

Ivančica mu je na to zahvalno poljubila ruku, a on se nasmiješi i stavi svoju opasku:

„Nemojte misliti, da ćete moći bez neprilika u Lurd. Znate dobro, kako gospođa priredi uvijek nekoliko neugodnosti, ako se ide samo do Bleda ili Brezja, a kako ne će sada radi takve daljine!"

„Na to sam spremna," pomisli Ivančica i pozdravivši još jednom dobroga starca, ode na svoj posao.

Starac je imao pravo. Dan odlaska u Lurd bio je dan ogorčenja za Ivančicu i Ivanka. Gospođa Marica je po svom običaju spremila sve za put, ali i po svome običaju začinila vikom i srdžbom. Gotovo je do ponoći radila, da putnike što bolje opremi. Nije začudno, da je takova razdražljiva ćud, ovako neprospavana još više uskipjela, i otpratila ih do ceste neprestano vičući svoje „spasonosne" opomene i opaske. Na kraju se srušila sa silom pogrda na staroga dobričinu, da to nije trebao dozvoliti, jer da je to samo smiješna želja jedne sobarice. Ivančica je samo šutjela i u duši bila zahvalna nebeskoj Majci, da za hodočašće k Njoj smije neku malenkost i pretrpjeti.

U Ljubljani je s Ivankom dočekala hodočasnički vlak i prijavila se vođi hodočašća, jednom zagrebačkom svećeniku. Taj je ljubazno zapitao:

„Gospojice, je li mladi gospodin vaš brat?"

„Nije," odgovorila je ona. „On je gimnazijalac, a ja nisam nikakva gospojica, ja sam sobarica kod njegova strica."

„Mislio sam, da ste braća," odvrati svećenik, „jer ste vrlo slični."

Za sada su prekinuli razgovor, jer je svećenik morao posvetiti brige svakome hodočasniku, a bilo ih je mnogo, preko tri stotine. Ivančica se smjestila sa svojim sinom u jednom odjeljenju vagona, s njime je i najviše razgovarala. Zajedno su promatrali lijepu Božju prirodu od Ljubljane prema Trstu. Nakon nekoliko sati ugledali su more, koje je Ivanko vidio prvi put u životu. Drugi se dan vozili kroz vruću Lombardiju. U Genovi su svi prespavali i u jutro prisustvovali su sv. Misi. Molili su zajednički Gospinu Krunicu, neki se i pričestili, među njima Ivančica sa svojim sinom. Toga se dana vozili talijanskom i francuskom Rivijerom, jamačno najljepšim krajem Evrope. Divili se tim prirodnim krasotama. S lijeve strane im je sinje more, a s desne se lagano uzdižu alpinski vrhunci iz mora sve do nebotičnih snježanih visina. Uz more cvatu kaktusi, agave, paome, oleandri, narandže i limuni. Povrh njih su vinogradi i bjelogoričine šume sa stoljetnim hrastovima. Nad time je tamna crnogorica, nad njome kržljavo grmlje, još više trava, goli kamen, vječni snijeg i led. Sva je ta prekrasna priroda puna gradova i gradića, koji se gotovo spajaju u jednu dugačku ulicu. Iz gradova proviruju crkveni tornjevi, a Ivančica tom zgodom upravi pogled onamo i svome djetetu tiho prišapne: „I". Dječak je to razumio. Takav postoji među njima dogovor, kad zajedno kuda polaze. Tko između njih dvoje prvi zapazi crkvu, taj upozori s „I". Na to zajedno pozdravljaju Spasitelja Euharistijskoga, glasno, ako su sami, a tiho, ako su među ljudima. Kasno pod večer prispjeli su u Marsilju, gdje su opet svi prenoćili. Ranim su jutrom morali u vlak, koji ih silnom brzinom vozio prema Tuluzi. Ondje su presjeli u drugi vlak, i na veče su već iz daljine zapazili rasvijetljeni lurdski križ. Sveto ih je čuvstvo obuzelo, kad su stupili na Gospino tlo. Umorni pošli su na počin, da zatim uzmognu kroz punih pet dana uživati Gospine svetinje od jutra do mraka. Svako jutro se naši hodočasnici sakupili, da prisustvuju svetoj Misi, i da se okrijepe nebeskom Hranom.

(Nastavit će se.)

KOD BOLOVA

nastalih uslijed prehlada, naročito kod bolova u leđima, trganja, upravo je blagodat trljati se sa starim kućnim sredstvom i kozmetikumom: Fellerov Elsafluid. Pokusna boca 6 Din, dvostruka boca 9 Din posvuda. Poštom 9 pokusnih ili 6 dvostrukih ili 2 velike specijalne boce 62 Din franko kod ljekarnika Eugen V. Feller, Stubica Donja, Centrala 196. Savska Banov.

GOSPA DOBROG SAVJETA

MIR I POMIRENJE NAŠE.

Božansko Srce zazivljemo u litanijama mirom i pomirenjem našim. U današnja napose vremena moramo zazivati Božansko Srce, da nam bude mirom i pomirenjem. Na sve strane bukti. Bijeda je i nevolja bacila ljude u veliko nezadovoljstvo. Mnogi i u istinu nemaju ni najnužnije uvjete života, dok u isti mah drugi raskošno prosiplju zemaljsko blago na izdovoljavanje niskim požudama i na sve moguće grijehe. Svakome je danas teško. Seljak se muči, a ipak jedva jedvice živi. Radnik je u glavnom postao robom svoje tvornice. Iškolan čovjek radi, a kraj svoje malene zaslužbe jedva se gura kroz neprilike života. U ta teška i preteška vremena moramo tražiti lijek svakome zlu kod Božanskoga Srca, moramo u Njega tražiti naš mir i pomirenje s Bogom i s bližnjim.

Svaki čovjek mora na tom svijetu imati i posjedovati najbolji mir s Gospodinom. Gospodin je pun ljubavi prema nama ljudima. On nam daruje, što nam je potrebno za ovaj život i za naše vječno spasenje. On neprestano sije ljubav, dobrotu, milosrđe i prerazne darove po cijelom svijetu. Prema Njegovim bi nakanama na tome svijetu ljudi živjeli u raju. Kad su jednom izgubili raj i protjerani u ovu suznu dolinu, prema Njegovoj bi očinskoj skrbi bila svaka bol i teškoća olakšana. No ljudi često i prečesto, višeput i neprestano narušuju grijesima red, koji je Gospodin postavio, narušuju mir sa samim Bogom. Nije onda čudno i ne smije nam biti čudno, ako zapadamo onda iz jednoga zla u drugo. Mir s Bogom imade se uspostaviti na taj način, da čovjek prestane griješiti. Pomirenje se s Njime imade uspostaviti po valjanoj i skrušenoj svetoj ispovijedi. Budu li se ljudi toga načela držali, onda će zavladati u njima ljubav spram Gospodina, pa će i u ovozemskim teškoćama nadoći mir, utjeha i pomoć. Sve se ovo može najsigurnije postići po iskrenom štovanju, žarkoj pobožnosti i velikoj ljubavi spram presv. Srca, koje nazivljemo mirom i pomirenjem našim.

Ne ima li pravoga mira s Gospodinom, narušuje li se taj po grijehu, onda ne može biti ni mira među pojedincima ljudima, niti među pojedinim narodima. Nepravda ruši i razara temelje svakoga mira. Među ljudima mora vladati pravda i ljubav. Pravednost traži, da ispunjamo sve obveze jedan prema drugome, društvo prema pojedincima i pojedinci prema društvu. Kad bi svi ljudi tako činili, zavladao bi mir na tome svijetu. U tom baš pogledu mora nam naročito postati mirom i pomirenjem našim Božansko Srce. To je ono Srce, koje sve ljude ljubi neizrecivo i svu je svoju ljubav poklonilo rodu ljudskome. U ljubavi je svojoj i zadnju kapljicu krvi prolilo za spasenje čovječanstva. Zašto ne bismo to presveto Srce uzeli kao temelj naše bratske ljubavi prema bližnjemu ? Kad bismo to htjeli, zavladao bi među nama pravi Božji mir. To u običnom načinu govora znači : Mi moramo stišati našu srdžbu i jad, koju smo uperili protiv bližnjega. Pa i onda, ako je naša srdžba opravdana, moramo je stišati, jer tako traži od nas Srce Isusovo, koje je naše pomirenje i mir. Samo se po sebi razumije, da štovatelj Božanskoga Srca ne može ni ne smije u svom srcu gojiti mržnju, zavist ili osvetničke misli. To ne smije, jer bi inače sam pred sobom lagao, kad bi zazvao presv. Srce, mir i pomirenje naše. U časovima dakle razmirica, zlovolje i srdžbe mora pravi štovatelj Božanskoga Srca, živo si predočiti ovo Srce, pa stišati u sebi sve, što ga od bližnjega odalečuje, ili ga s njime zavađuje. Što više mora tražiti s bližnjim izmirenje i podržavati s njime pravi kršćanski katolički mir, slogu i ljubav.

Postavimo Božansko Srce kao izvor našega pomirenja i mira s Gospodinom Bogom, pak ćemo

SRCE ISUSOVO, MOLI ZA NAS !
(Kip se nalazi u Frelihovu u Moravskoj)

si olakšati svaku nevolju na ovome svijetu i dušu ujedno upraviti na siguran put spasenja. Jednako neka nam bude presveto Srce našim upravljačem u vladanju prema bližnjemu, da olakšamo ovaj život i njemu i sebi. Ispitajmo se, da li iskreno ili himbeno zazivljemo : Srce Isusovo, mire i pomirenje naše, smiluj nam se ?!...

D. Hren.

BLAGOSLOV OSOBA I STVARI

U sv. Crkvi postoji posveta osoba i stvari i blagoslov osoba i stvari. Razlika je u tom, što posvećene osobe stupaju u osobit odnos između vjernika i Gospodina Boga, a stvari su određene samo u svrhu bogoslužja i ne smiju se u drugu svrhu upotrebljavati. Osobe, jednostavnim blagoslovom obdarene, ostaju kao i prije, a stvari se mogu potrošiti u svrhu, u koju su po naravi određene n. pr. hrana za jelo.

Mi ćemo promotriti ukratko samo jednostavne blagoslove osoba i stvari, koji se najčešće upotrebljavaju u sv. Crkvi. Među ove pripada blagoslov vjenčanika. Svećenik navodi i moli psalam 127, u kojem se ističe, kako Bog blagosiva one, koji idu putovima njegovim. I u ovom pozivu teško je bez blagoslova Božjega živjeti po volji Božjoj. A danas su ustali neprijatelji katoličke Crkve, da upravo ovaj ženidbeni vez raskinu ili barem rasklimaju. A sv. Crkva znajući slabost ljudsku, nepogrešno čuvajući zakone svoga Utemeljitelja — Boga, blagosiva tu važnu uredbu Božju, koju je On blagoslovio u raju zemaljskom i ponovno u Kani Galilejskoj. Ona ih blagosiva i moli Gospodina, da ostanu u Njegovom blagoslovu, da budu postojani u vršenju njegove volje, da žive u njegovoj ljubavi.

Pobožne žene dolaze iza poroda u crkvu, da zahvale Bogu za zdravlje i zatraže blagoslov od svećenika. One dobivaju blagoslov, da uzmognu svoje čedo odgojiti onako, kako to traži Bog, da uzmogne jedamput sa djetetom svojim doći neokaljana pred prijestolje Božje. To je molitva sv. Crkve, a to isto mora da bude neprestana molitva svake kršćanske majke, da ne zaluta ni ona ni dijete sa staze vječnoga života.

Crkva kao najbolja majka oprašta se sa svojim djetetom, kad ono ostavi dolinu suza i dolazi pred Vječnog suca. Nad mrtvim tijelom svog djeteta moli ona Nebeskog Oca, da bude milostiv njegovoj duši. I posljednji ležaj, sa kojeg će ustati jedino na sudnji dan blagosiva Crkva moleći Boga, da mu dade anđela čuvara. Time odaje ona posebnu počast onom tijelu, koje će preobraženo unići jednom u nebo.

Voda se blagosiva, da odgoni đavle i uklanja bolesti; da sve, što se njome poškropi, bude bez nečistoće i oslobodi se od štete. U vodu se uspe triput prije toga blagoslovene soli. Sol se meće u vodu, da se kršćani sjete, da moraju biti čisti od svake trulosti, jer sol čuva stvari, da se ne pokvare. Isto tako ona daje tek jelu, a kršćanin mora sva svoja djela učiniti Bogu ugodnima. Sv. voda ima dakle različito djelovanje: da čuva od đavla, od nečistoće grijeha. I kako on obilazi kao ričući lav i traži uvijek, kako bi se dočepao kršćanske duše, služi nam blagoslovena voda, da ga tjeramo i branimo se upotrebljavajući je u svojim kućama često, da uvijek, jer nas on uvijek progoni. Upotrebom te vode opraštaju se i laki grijesi. Tim više treba, da je mi cijenimo i njome se služimo.

Vrijeme se blagosiva, da Bog one zemaljske plodove, koje mi trebamo dade i umnoži. Tu zemlju, na kojoj čovjek toliko griješi, koja ga privlači k sebi, blagosiva dobri nebeski Otac, da pokaže, kako nas ljubi i kako nas želi obdariti i razveseliti. I kao što nam sada daje prolazna ova dobra, spreman nam je dati obilno i vječna, nebeska dobra, samo ako ne prezremo sami njegovu neizmjernu dobrotu.

Na dan uskrsnuća Spasiteljeva blagosiva se hrana n. pr. jaja, meso, kruh, hren. Ima ovaj blagoslov duboko značenje našeg uskrsnuća. Kao što je Spasitelj uskrsnuo, moramo uskrsnuti i mi za vječni život na sudnji dan. A da to postignemo, moramo se služiti hranom ne da ugadamo sebi, ni tijelu svome, već da ga uzdržimo. To je svrha hrane, a svrha blagoslova na Uskrs, da nas sjeti na to.

Sv. Crkva vodi nas u nebo. Ona je dobila tu zadaću od Božanskog Spasitelja. Da je izvrši dobila je dužnost, da dijeli milosti križa Kristova. Svaka se molitva svršava: po Kristu Gospodinu našem. Po njemu smo otkupljeni, po njemu smo baštinici, po njemu sinovi. On je prvorođenac, jedini Sin Božji, a za njim i po njemu prilaze k Ocu odmetnici i rasipni sinovi. Oni su otkupljeni velikom cijenom, neizmjernom cijenom presv. Krvi njegove. I zato njegova zaručnica sv. Crkva brižno pazi, da koje dijete ne izgubi. Ona mu pruža sve, što može da ga spasi. Tako je ona ustanovila i blagoslove. Sjećajući kršćanina, da se služi blagoslovinama, da ih cijeni. Podsjeća ga i na to, kako je veliko stvorenje Božje, za koje se Bog toliko brine. Veliko, jer je hram Duha Svetoga, a to stvorenje je čovjek. I taj čovjek, kojega Bog toliko ljubi, za kojega se toliko brine, što može nego primiti zahvalno Božja dobročinstva?... Ali primiti ih uistinu zahvalno, ljubavlju djece najboljemu Ocu.

Da li ih tako primamo?

Pašiček Pavle.

„BRINI SE ZA DOBAR TEK, PR'ŠTEDIT ĆEŠ SI SKUPI LEK"

Eto što veli narod. Već po tomu se vidi, da su dobar apetit oduvijek smatrali ključem dobrog zdravlja. Međutim dandanas bilo uslijed slabe hrane, bilo radi životnih prilika, često dolazi do poremećenja probavnih organa, što se u prvom redu očituje u pomanjkanju apetita, nadalje u glavobolji, navaljivanju krvi spram glave, podrigavanju, naduvenosti, grčevima, odvratnosti od jela i t. d.

Budu li ovakve pojave zanemarene, onda naravno može da dođe i do vrlo teških oboljenja i nevolja. „Brini se za dobar apetit" znači dakle, da se dobar apetit mora stvoriti, ako ga nema i zato se preporučuje jaka Švedska Tinktura „Elsa" (Švedske kapljice) od ljekarnika Fellera, koja pored toga što je vrlo tečno, fino aromatično piće, uspješno upliviše na rad probavnih organa i ostavljajući u želucu čuvstvo ugodne svježine, utječe također na opće raspoloženje i radnu sposobnost. 2 flaše Din 50.—, 4 flaše Din 92.— već sa pakovanjem i poštarinom kod ljekarnika **Eugen V. Feller, Stubica Donja, Centrala 196.** (Savska Banov.)

Lako sredstvo za čišćenje — **Elsa-Pilule** (6 škatulja Din 30.—).

Odobreno Minist. soc. pol. i na. zdravlja Sp. br. 509 od 24. III. 1932.

VJESNIK SV. JERONIMA
UREĐUJE DR JOSIP ANDRIĆ

KATOLICI I FILM

PREDAVANJE SVEĆENIKA VINKA ZORA, TAJNIKA PROSVJETNE SVEZE U LJUBLJANI, NA PRVOM HRVATSKOM KATOLIČKOM KINEMATOGRAFSKOM SASTANKU PRIGODOM GLAVNE SKUPŠTINE DRUŠTVA SV. JERONIMA U ZAGREBU 25. VELJAČE 1932.

(Svršetak.)

6. CENZURA U ITALIJI.

U Italiji je po novom državnom zakonu o javnoj sigurnosti zabranjena svaka javna priredba,

1. koja bi zagovarala nemoral i zločin te poticala na klasnu borbu;
2. koja bi vrijeđala sv. Oca Papu, kraljevu osobu, osobu ministra predsjednika ili druge ministre kao i vladare i zastupnike tuđih država i državnih institucija;
3. koja bi u narodu izazvala prijezir zakona te vrijeđala nacionalno ili vjersko čuvstvo ili kušala smetati internacionalne državne interese;
4. koja bi ponižavala ugled javnog auktoriteta, državnog sudišta, policije, vojske te smetala privatnom življenju pojedinih osoba ili rušila temelje obiteljskog i društvenog života;
5. koja bi iznosila stvari, koje mogu pobuditi u javnosti odvratnost ili veliko ogorčenje.

7. KINO ZA MALA DRUŠTVA.

Obični (normalni) kino mogu da nabave tek jača udruženja. Mnoga društva dosadą nisu mogla održavati filmske priredbe, jer je to bio preskup posao. No tome se eto doskočilo s malim aparatima s uskom filmskom vrpcom (širina 9.5 mm ili 16 mm). Prosvjetna Sveza u Ljubljani opskrbljuje svoje društvo tim malim aparatima isto tako kao i Jeronimsko kinematografsko odjeljenje. Cijena tih aparata i posuđivanje filmova tako je niska, da se aparat sam isplati sa 10 do 15 priredaba, ako svakoj prisustvuje samo sto do sto i pedeset ljudi.

Evo nekoliko vrlo važnih opaski za one, koji rade s takvim malim kinematografskim aparatima tipa Pathé Baby (za filmove od 9.5 mm širine). Prije svega ne tražite od aparata preveć velike slike. Najveće neka budu 1.75 m širine. Najzgodnija je širina 1.50 do 1.60 m. Kod te veličine slika će biti dovoljno svijetla i oštra, ako u dvorani bude potpuna tama. Žarulje se ne smiju preopteretiti električnom strujom, jer će tako vrlo lako izgoriti. Ako smo kroz žarulju pustili dovoljno struje, a slika još nije dosta svijetla, ne preopterećujmo tada žarnicu novom strujom nego potražimo uzroke drugamo: možda su leće orošene (jer je aparat donešen iz studenog prostora u topli) ili okrenute ili se naglo sakupilo u studenoj dvorani mnogo ljudi, stoga ih treba da obrišemo; možda prozori nisu dosta dobro zatvoreni; možda žarulja ne stoji pravilno (žarište mora biti tačno u sredini konderzorske leće). Evo, šta piše inžinjer dr Busch: „Pokusi su pokazali, da je dostatna 1.5 m široka slika za dosta velik broj gledalaca. U školi će ta veličina biti posve dovoljna. Gledaoci kod žive slike dobiju dojam, da gledaju predmete u naravnoj veličini, iako su zapravo na slici mnogo manji."

Aparat mora mirno i bez pogreške raditi. Film se mora lako odvijati i navijati. Ako to sve ne ide, znači, da si zaboravio na funkciju kakvog kolešca. Popravi ga! Ako film teško ide i trgaju se perforacije (luknjice), namaži aparaturu čistim uljem. Kolešce, s kojega se film odvija (odozgora), često se pri zatvaranju aparata zadjene za film. Pazi! Transmisija od filmskoga kola za navijanje ide na gornji kolut.

Toliko operaterima. A sada još nešto i za prireditelje: Preporučamo, da se ne priređuju duge predstave. Jedan sat je dovoljan t. j. najviše 300 metara. Prije predstave treba održati kratak govor, a i za vrijeme predstave treba neprestano tumačiti, tako da to zapravo bude predavanje s kinematografskim zornim slikama. Tako se postizava najbolji i najtrajniji uspjeh. Aparat Pathé Baby zgodan je za naše prilike osobito zato, što se pomoću

JERONIMSKE UMJETNIČKE RAZGLEDNICE

JERONIMSKE UMJETNIČKE RAZGLEDNICE.

Ovih dana ulaze u promet prve jeronimske umjetničke razglednice, koje na način starih bakroreza iznose divnu umjetničku sliku „Sv. Jeronim sa starim Zagrebom" od V. Kirina. Te su razglednice doista najljepše, što na tom polju dosad kod nas ima. Svaka ta razglednica je umjetnina za sebe, koja zaslužuje, da bude ures svake sobe, svakog albuma i svake zbirke. Pojedina stoji 2 Din, a 6 KOMADA ZAJEDNO SAMO 10 DIN. Čist prihod namijenjen je Kući Dobre Štampe, u kojoj „Naša Gospa Lurdska" ima svoj dom. Zato neka odsad svaki, tko kome piše razglednice za bilo kakvu prigodu, nastoji pisati samo na jeronimskim razglednicama te neka ih sebi odmah nabavi, da ih ima pri ruci, kad mu ustrebaju. Naručuju se na adresu: KUĆA DOBRE ŠTAMPE, ZAGREB, TRG KRALJA TOMISLAVA 21.

DVA PUTOVANJA NA PASIJSKE IGRE U ERL

Čitatelji „Naše Gospe Lurdske" se sjećaju, kako smo prije dvije godine pisali o slavnim takozvanim pasijskim igrama u bavarskom selu Oberammergau-u u Njemačkoj. To su prikazivanja Muke Isusove, koje seljaci toga sela priređuju samo svake desete godine, da tim izvrše zavjet, koje je to selo učinilo prije 300 godina, kad je Bog to selo spasio od kuge. S cijeloga svijeta dolaze tada ljudi u Oberammergau, da vide ta prikazivanja Muke Spasiteljeve.

Ima i drugdje još takvih prikazivanja Muke Isusove, na pr. u Švicarskoj, u Čehoslovačkoj itd. Ovog ljeta priređuju se takva prikazivanja Muke Isusove i u selu Erlu u austrijskoj pokrajini Tirolu. Počela su 1. svibnja i traju do konca rujna, a daju se svaki tjedan po koji puta. Na prvoj predstavi bio je sam austrijski predsjednik republike. a na svaku dolazi mnogo stranaca iz raznih krajeva.

I iz naših krajeva mnogi žele poći da vide ta prikazivanja Muke Isusove u Erlu. Zato jeronimski putnički odbor kani povesti dva putovanja onamo, jedno u srpnju, drugo u kolovozu, te poziva već sada svakoga, tko bi se tim putovanjima htio pridružiti, da se prijavi. Program tih putovanja će biti:

malog ručnog dinama može upotrebljavati i u selima, gdje nema elektrike. S nijednim drugim kinematografskim aparatom to još nije uspjelo nego samo s ovim.

Drugi tip aparata za malu kinematografiju jest Pathé Lux, koji je stupio u promet godine 1931., a koji stoji oko 5000 dinara. Njegova prednost pred tipom Pathé Baby jest u ovome: 1. Veća sigurnost, 2. Jasnije slike, 3. Veće slike i manje trganje filma. Slike mogu biti velike 2 do 3 m. Ovaj se aparat može upotrebljavati samo u mjestima, gdje ima elektrike.

Treći tip aparata s uskim filmom jesu oni, koji upotrebljavaju filmove od 16 mm (Kodak, Agfa i dr.). Taj tip je uvelike prodro u njemačke škole: upotrebljava ga već 2500 škola. Zbog toga su za taj aparat izrađeni brojni poučni filmovi. Slike nisu veće od slika aparata Pathé Lux, a ni jasnije. No film teče mirnije i lakše, jer ima perforacije sa strane. Ali je za taj aparat poteškoća, da je nabava filmova za nj 75 posto veća od nabavne cijene filmova za Patheove aparate. Kino-aparat Bolex međutim udešen je tako, da se može upotrebljavati i za filmove od 16 mm i za filmove od 9.5 mm. Stoji također oko 5000 Din, te je vrlo podesan za one, koji hoće da prikazuju i jednu i drugu vrst uskih filmova. Uski filmovi imadu veliku prednost pred filmovima normalne širine zato, jer im je proizvodnja mnogostruko jeftinija. Zato se u posljednje doba vrlo mnogo šire, a i aparati se za te filmove sve više usavršuju tako, da imadu veliku budućnost.

Time će se za budućnost osigurati područje katoličkoga kinematografskoga djelovanja. Pamtimo naime dobro, da naš nemar i nehaj za kinematografiju može ljuto da se osveti, i da će se tek u budućnosti pravo vidjeti, koliko je i na kinematografskom polju katolički rad potreban. Što sada propustimo, nikada se više ne će moći nadoknaditi, a neoprostiva je pogreška znati, koliko zlo nosi zla kinematografija u vjerskom i moralnom pogledu, a ne mariti, da se i u katoličkom smjeru tu počne s odlučnim radom. Kod sviju katoličkih naroda već postoji katolički kinematografski pokret. Zato neka bude pozdravljeno i ovo jeronimsko nastojanje, da se i među Hrvatima provede takav pokret. Bude li ljubavi i ustrajnosti, ne će ni uspjesi izostati.

I. U SRPNJU: 19. srpnja odlazak iz Zagreba. — 20. u 7 sati ujutro dolazak u Erl. Pribivanje pasijskim igrama. Uveče odlazak iz Erla u München. — 21. i 22. boravak u Münchenu. — 23. i 24. boravak u Salzburgu s izletom u krasnu okolicu Salzkammergut. — 25. povratak u Zagreb.
Cijena ovoga putovanja 1650.— **dinara.**

II. U KOLOVOZU: 9. kolovoza odlazak iz Zagreba. — 10. dolazak u Erl i pribivanje pasijskim igrama. Uveče odlazak u München. — 11., 12. i 13. boravak u Münchenu. Treći dan pred veče odlazak u Salzburg. — 14. i 15. boravak u Salzburgu, gdje će, tko hoće, moći pribivati znamenitim salzburškim svečanim igrama (Festspiele). — 16. povratak u Zagreb.
Cijena je ovoga putovanja 1800 **dinara.**

Prijave za oba ta putovanja primaju se do 7. srpnja. Do tog dana treba s prijavom poslati i 500 Din kapare na Jeronimski putnički odbor, Zagreb, Trg Kralja Tomislava 21.

CVIJET IZ SVETE ZEMLJE,

blagosloven na grobu Isusovu i mjestu smrti Gospine, dobiva na dar, tko pošalje barem 10 dinara za gradnju oltara Kraljice Hrvata u Jerusalimu. Šalje se na Društvo sv. Jeronima, Zagreb, Trg kralja Tomislava broj 21.

Srećke za gradnju katedrale
Dobrotvornog Društva Sv. Vinka u Beogradu

VUČENJE 31. AUGUSTA 1932.

Srećke za gradnju katedrale
Glavni zgoditak dinara 5,000.000
Najmanji zgoditak dinara 10.000.
Srećke za gradnju katedrale

Cijene:	dupla srećka	1/1	1/2	1/4
	Din 200·—	100·—	50·—	25·—

Srećke za gradnju katedrale
dobivaju se kod svih župnih ureda, kolektura itd.
Srećke za gradnju katedrale
Jedno vučenje — Jedan uložak
Srećke za gradnju katedrale
Najmanji riziko — Najveća mogućnost dobitka.

Glavna uprava
Beograd, ul. Jovana Ristića 20.

Prodajna podružnica
Zagreb, Tvrtkova ul. 5.

DAROVI ZA OLTAR KRALJICE HRVATA U JERUSALIMU

Osim darovatelja, koji su oglašeni u prošlim brojevima našega lista, darovali su za ovu svetu stvar još ovi:

Po 50 Din: R. Pašalić iz Sarajeva i M. Kolander iz Zagreba. — Po 30 Din: A. Mihelić iz Siska, E. Kalajdžić iz Karlovca, M. Majnarić iz D. i L. Dolerin iz B. D. — Po 25 Din: S. Till iz B. — Po 20 Din: J. Dujmić iz Sušaka, A. Španić iz R. i T. Tepeš iz Rajhenburga. — Po 15 Din: P. Janeš iz D. R. —Po 14 Din: M. Smičić iz S. P. S. — Po 10 Din: D. Dujmić iz Sušaka, A. Lončar iz B. D. ,M. Magdić, I. Vereš, M. Radočaj, J. Kučinić i J. Baštek iz O., A. Šnjarić iz S. P. P., P. Pačarić iz L., K. Malinarić iz G., J. Kašuba iz N., K. Rebrović iz T., J. Juravić iz Ž., B. Lončarić iz P. B., S. Magdić iz P., T. Glavašić iz V., M. Benić iz L., I. Čuček, A. Miklaužić, I., Horvat, G. Orel i M. Poljanec iz H., J. Šišenik iz R., B. Janković i Birtić iz G., J. Brnić, J. Crnojević, M. Rosotrunović, M. Rosotrunović, T. P. Veigelt, M. Katarinić i K. Lazić iz J. i M. Perković iz Š. — Sakupili: K. Miloš iz H. 60 Din, a Župni ured u K. 30 D.

Iako su teške prilike, požrtvovnosti u dobrih katoličkih duša nije nestalo. Mnoge stotine Hrvata katolika dadoše već svoj prinos za oltar Kraljice Hrvata, koji se podiže u ime cijelog hrvatskog naroda u Jerusalemu. Neka svima, koji dosada poslaše darove, bude od Spasitelja i Njegove presvete Majke tisuću puta naplaćeno. Darovi se šalju na Odbor za gradnju oltara Kraljice Hrvata (Društvo sv. Jeronima), Zagreb, Trg Kralja Tomislava 21.

ZAHVALE I DAROVI

Bošnjaci. Naša se kćerka Anka teško razbolila. Imala je upalu pluća. Liječnik nam je rekao da ima začetak sušice i da od nje nema ništa. Uteknemo se Gospi Lurdskoj, Sv. Josipu i sv. Anti u zaštitu, da nam izmole od Boga zdravlje našoj maloj Anki. Pomogla je Gospa i drugi zaštitnici. Anka je ozdravila. U znak zahvalnosti pretplaćujemo naše dijete na glasnik — Naša Gospa Lurdska — kroz čitav njezin život. — *Antun i Augusta Mouher.*

Slavonska Požega. † Štefica Šebalja, revna pretplatnica „Naše Gospe Lurdske". Božanski je vrtlar gajio za sebe pa ju je ubrao da je presadi u nebeski perivoj, u najljepšem cvijetu mladosti njezine. Njemu je bila milija nego njezinim milima, pomajki, braći, ražalošćenoj jedinoj sestrici i zaručniku, a otac joj je otišao pred vječnog Sudiju 8 dana prije nje.

Bila je tiha čedna i skromna, svakom mila, prema svima ljubazna, mrzeći sve što nije dobro, a uvijek sklona Bogu i oduševljena za sve što je Njegovo.

Prouzročio nam je njezin gubitak mnogu suzu i u dnu srca tihu tugu, tim više što je otišla iz naše ubave i lijepe Požeške doline u svoj rodni i dragi kraj Primorje, a da se više k nama ne povrati, da nađemo malo bar utjehe u tom, da joj stavimo na grob koji cvjetak, mali znak prijateljstva i ljubavi, koja izvire iz nepresušivoga vrela ljubavi — Krista Gospodina. Počivala u miru!

Ivka Župarić iz župe Vidovice zahvaljuje Presv. Srcu Isusovu i Majci Božjoj za povraćeno joj zdravlje i daruje 40 Din za oltar Kraljice Hrvata u Jerusalimu. — F. J., Sušak. Upao sam u neugodnu situaciju i obratio se molitvom B. Dj. Mariji za pomoć. Molba mi je bila uslišana pa se evo usrdno zahvaljujem našoj Gospi Lurdskoj u njezinom časopisu, a isto ću učiniti i u njezinom gradu Lurdu, čim prije mi to bude moguće. — F. Vidović, Split. U velikim svojim potrebama obratih se Blaženoj Djevici Lurdskoj. Molitva je moja uslišana, pa se javno zahvaljujem Bl. Djevici i prilažem za njezin glasnik malen darak. — Magdalena Wiethe, Bjelovar. Za sretnu operaciju i što skorije ozdravljenje toplo se preporučih Bl. Djevici Mariji, koja me je i uslišala. Zato neka Joj je hvala i slava kroz sve vijeke!

Hero A., Sušak. Za raširenje glasnika 25.— din. — *Sokolić Mica Josipova, Novi,* u zahvalu za primljene milosti i za preporuku 5.— din. — *Turato Lj. ud. Lesivca, Omišalj,* u zahvalu za primljene milosti poslala 10.— din. — *M. N., Biograd,* dar Majci Božjoj od 55.— dinara. — *Pechar Tereza, Brod na Savi,* za proširenje glasnika poslala 5.— dinara. — *Anić Barica, Odra,* poslala je 18.— dinara. — *Stipetić Beta, Ogulin,* na čast Gospe i za raširenje glasnika poslala je 20.— dinara. — *Posinković Tonka, Hvar,* za proširenje glasnika poslala je 10.— dinara.

Bolesni na plućima!

Već tisuće izliječenih!

Zahtijevajte odmah knjigu o mojoj

Novoj umjetnosti hranjenja,

koja je već mnoge spasila. Ona se može upotrebiti kod svakog načina života i pomaže, da se bolest brže pobijedi. Noćno znojenje i kašalj prestaju, tjelesna težina se povećava, a polagano ovapnjenje dokrajčuje bolest.

OZBILJNI MUŽEVI

liječničke znanosti potvrđuju vrsnoću moje metode, te ju rado preporučuju. Čim prije počnete s mojim načinom hranjenja, tim bolje.

Posve badava

dobit ćete moju knjigu, iz koje ćete mnogo korisnog znanja crpsti.

Kako moj nakladnik imade samo **10.000 komada za besplatno** rasposlanje, pišite odmah, da se i Vi možete ubrajati među sretne dobitnike iste.

Sabirno mjesto pošte:

GEORG FULGNER, Berlin-Neukölln,

Ringbahnstrasse 24., Abt. 514.

Schichtov
RADION
pere sam

Bjelje od bijelih golubova
No treba pamtit pravila ova:

A. Rastopi Radion u hladnoj vodi.
B. Kuhaj rublje u rastopini 20—30 minuta.
C. Isplahni rublje najprije u toploj, zatim u hladnoj vodi.

JR 6/32

i... bjelje

Spomen iz Svete Zemlje svakoj hrvatskoj kući jest cvijet iz Jerusalima, koji je blagoslovljen na grobu Isusovu i na mjestu smrti Marijine. Takav cvijet dobiva svatko na dar, tko daruje najmanje 10 dinara za hrvatski Gospin oltar u Jerusalimu.